

JĒZUS UN JĀŅA VĒSTULES

SABATA PĒCPUSDIENAI

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

Pārlapojiet visas trīs Jāņa vēstules.

ATMIŅAS PANTS:

“Un mēs esam redzējuši un apliecinām, ka Tēvs ir sūtījis Savu Dēlu par pasaules Glābēju.” (1. Jņ. 4:14)

Viltus mācītāji svēto vidū izplata maldus? Dīvaini uzskati par Kristus dabu? Cīņas par varu draudzē? Draudzes locekļus pārņem teoloģiskas novirzes? Cilvēkiem nav stipras pārliecības par glābšanu? Daļa aizmirst, ka ticība ved pie paklausības baušļiem?

Vai neizklausās pēc mūsu draudzes šodien? Taču tieši šādus jautājumus Jānis iztirzāja pirms gandrīz diviem tūkstošiem gadu savās trīs īsajās vēstulēs.

Cik patiesi ir Salamana vārdi, ka “nekā jauna nav zem saules” (Sal. Māc. 1:9)! Taču Jānis nerisina tikai problēmas, bet arī norāda uz Dievu Tēvu un Dēlu; viņš apgaismo, kas Tie abi ir un ko darījuši mūsu labā, un ko tālab jādara mums.

NEDĒĻAS TĒMA KOPUMĀ:

Kādēļ mēs ticam, ka šīs vēstules uzrakstījis Jānis? Kam viņš tās rakstīja? Par ko bija norūpējies? Kā viņš pauda savas rūpes? Ko Jānis mums pastāsta par Jēzu? Kādus apsolījumus mēs varam paņemt sev no šīm vēstulēm?

(Lūdzu, iepazīstieties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles skolas nodarbībai 4. jūlijā.)

NO KĀ UN KAM: AUTORS UN ADRESĀTS

Jāņa 1. vēstule nesākas ar oficiālu priekšastādīšanos. Nezināmu iemeslu dēļ autors ar sevi neiepazīstina. Otrajā un trešajā vēstulē autors nosaukts tikai par “presbiteri” jeb draudzes vecaju. Tajās arī atrodam, kam tās sūtītas: kādai izredzētai namamātei un mums nepazīstamam Gajam. Informācija ir diezgan skopa, atstājot vietu daudziem jautājumiem, taču par personu, kas vēstules rakstījis, varam kaut ko uzzināt no pašām vēstulēm.

Vienāds stils un vārdu krājums liecina, ka visas trīs Jāņa vēstules sarakstījusi viena un tā pati persona. Ko šīs trīs vēstules mums pastāsta par viņu? Lasot pievērs uzmanību arī tam, kā viņš nosaucis tos, kam vēstules bija domātas! (1. Jņ. 1:1-3; 2:1,18; 4:4; 2. Jņ. 1,12; 3. Jņ. 1,13,14.) _____

Acīmredzami autors bijis Jēzus aculiecinieks. Var noprast arī to, ka viņš bijis tuvu pazīstams ar tiem draudzes locekļiem, kam rakstīja, jo milinājuma formā tos uzrunā kā savus “bērniņus”. Viņam draudzē piederēja vadošs amats, un vairākas reizes viņš izteicies, ka cer tos reiz apmeklēt. Frāžu un tēmu tuvā līdzība ar Jāņa evaņģēliju, kā arī baznīcas tēvu liecības norāda, ka tas tiešām bijis apustulis Jānis.

Tas viss liek izdarīt būtisku secinājumu – cik svarīgi ar apkārtējiem izveidot laipnas, mīlošas, gādīgas attiecības. No šīm vēstulēm kļūst pilnīgi skaidrs, ka Jānis mīlēja šos cilvēkus un rūpējās par tiem, un vēlējās tos redzēt stiprus Kungā. Nav vietas šaubām, ka šī mīlestība, ko viņš izrādīja pret tiem, tikai lielā mērā stiprināja viņa vārdu spēku. Kāda svarīga mācība visiem, kas cenšas būt Jēzus liecinieki, apliecinot patiesības, ko Viņš mums kā draudzei uzticējis.

Viena lieta ir pārzināt Dieva dabu, pestīšanas plānu, Jēzus otro nākšanu un īsto Sabata dienu. Bet kāda būs mūsu liecināšana, ja dzīve neatspoguļo Dieva raksturu un mīlestību, no kura nākušas šīs patiesības, – ja tā ir tikai patiesība, ko sludinām citiem? Cik daudz mīlestības un uzmanības tādā gadījumā tu spēsi dāvēt citiem ar šo patiesību? _____

KAS? VĒSTUĻU SATURS

Jāņa 1. vēstulē mēs atrodam vairākas svarīgas tēmas, lai gan šķiet, ka apustulis tās nav kārtojis vienotā loģikas ķēdē. Šāds novērojums teologiem licis secināt, ka Jānis savus argumentus izklāsta cikliski – atsevišķām tēmām pieiet atkārtoti, bet no cita leņķa. Tādā kārtā vienas un tās pašas lietas tiek apskatītas no dažādām pusēm.

Izlasi 2. Jņ. 1-13. Mēģini izsekot viņa domu gaitai:

2. Jņ. 1-3 _____

2. Jņ. 4 _____

2. Jņ. 5,6 _____

2. Jņ. 7-11 _____

2. Jņ. 12,13 _____

Jāņa 2. vēstulē apustulis pauž pateicību par to, ka cienījamās namamātes bērni staigā patiesībā. Viņš runā arī par mīlestību un paklausību un pēc tam pievēršas maldu mācītājiem, kurus jau pieminējis pirmajā vēstulē. Viņš atkal izmanto vārdu “antikrists”. Nobeigumā Jānis pauž vēlmi viņus apciemot, kā arī nodod sveicienus.

Kā Jāņa 3. vēstule saistīta ar iepriekšējām divām, kas runā par maldu mācītājiem, bet trešajā nav pieminēti? Ļoti iespējams, ka visas trīs vēstules risina līdzīgas situācijas, bet no atšķirīga redzes leņķa. Kamēr pirmā un otrā vēstule brīdina no viltus mācītājiem, pēdējā parāda, kā vienā konkrētā gadījumā draudzes vadība mēģinājusi kontrolēt situāciju.

Daudzās pasaules daļās doma par “doktrināro ortodoksiju” izklausās pēc vīduslaikiem, atgādinot inkvizīciju, kad cilvēki tika spīdzināti un nogalināti, ja viņu teoloģija nebija pietiekami “ortodoksāla” jeb pareiza. Līdz ar to daudzi no domas par ortodoksiju novēršas pavisam, argumentējot, ka viss, kas mums vajadzīgs, ir mīlestība, lai arī kāda būtu baznīcas mācība. Lai arī Jānis vienmēr ir licis lielu uzsvaru uz mīlestību, viņš neaizvēra acis uz teoloģiskiem maldiem. Skatoties uz Jāņa piemēru, ko vajadzētu darīt mums, kad sastopamies ar maldu mācībām draudzē? _____

KĀPĒC? VĒSTUĻU SARAKSTĪŠANAS MĒRĶIS

Atkārtoti Jānis mums atklāj, kādēļ rakstījis savu pirmo vēstuli. Ko tad konkrēti viņš raksta?

1. Jņ. 1:4 _____

1. Jņ. 2:12-14 _____

1. Jņ. 5:13 _____

Visi šie paziņojumi ir pozitīvi un apstiprinoši, taču konteksts rāda, ka tie jāūtver saistībā ar nopietnajām problēmām draudzēs, kurām Jānis veltījis pirmo vēstuli. Šī vēstule bargus vārdus velta maldu mācītājiem. Tie nosaukti par antikristiem. Šādu apzīmējumu četrās vietās atrodam Jāņa 1. vēstulē un vienu reizi otrajā vēstulē. Interesanti, ka šis vārds nekur citur Bībelē nav lietots.

Šiem antikristiem bija kļūdaini uzskati par Jēzu Kristu, un šis maldīgās idejas ietekmēja arī viņu dzīvesveidu. Acīmredzot Jānis sajuta vajadzību tikt galā ar šīm maldu mācībām, un viņš to paveica spēcīgā un nelokāmā veidā.

Tajā pašā laikā autors pozitīvā gaismā ieskicē patieso kristietību un galvenokārt pievēršas tās pozitīvajam raksturam. Kā atbildes situāciju maldu mācītāju teoloģiskajām un ētiskajām novirzēm Jānis sniedz Tēva un Dēla vienotību, dievišķās piedošanas pieņemšanu un dzīvi, kurā valdītu mīlestības princips.

Iedrošinot draudzes locekļus un brīdinot no nepamatotiem uzskatiem par Kristu un kristīgu uzvedību, Jānis varbūt pat cerēja atgriezt kādu no tiem, kas draudzi pametuši.

Par pirmo vēstuli būtu skaidrs, taču otrās un trešās vēstules sarakstīšanas iemeslus autors gan nav minējis, lai gan tie ir nomanāmi: Jāņa 2. vēstules mērķis varētu būt draudzes locekļu brīdināšana no kļūdainām mācībām un maldīgas ētikas, kuru izplata 1. vēstulē aprakstītie viltus mācītāji.

Saskaņā ar Jāņa 3. vēstuli draudzē norisinās cīņa par varu. Diotrefs cenšas visu varu dabūt sev. Acīmredzot ar ķecerīgu mācību palīdzību viņa nolūks bija sev izveidot drošu pamatu.

Lai gan Jānis nemazina šo viltus mācību ļauno raksturu, viņš tām pieiet, uzsverot pozitīvo. Tas ir svarīgs princips mums. Cik gan viegli ir iekarst cīņā ar maldiem, aizmirstot raudzīties uz patiesību. Kā tu izturies pret parādībām, kas tev šķiet nepareizas: vai uz patiesības rēķina visu savu uzmanību pievērs problēmai? Kā tu varētu sevi audzināt, lai problēmas risinātu gaišākā veidā?

JĒZUS JĀŅA VĒSTULĒS

Jāņa 1. vēstulē Jēzus pieminēts daudzviet. Viņš ir šīs vēstules centrā. Kas Viņš ir saskaņā ar šo vēstuli?

1. Jņ. 1:1 _____

1. Jņ. 1:2; 5:20 _____

1. Jņ. 1:3; 4:15 _____

1. Jņ. 2:1 _____

1. Jņ. 2:8 _____

1. Jņ. 2:22 _____

1. Jņ. 4:14 _____

1. Jņ. 5:20 _____

Lai gan Jāņa 1. vēstulē Dievs Tēvs pieminēts biežāk nekā Jēzus, bijušo un varbūt vēl esošo draudzes locekļu problēma bija saistīta ar Dēlu. Draudzes locekļi un viltus mācītāji lielos vilcienos varbūt bija vienoti uzskatos par Tēva dabu. Taču viņu domas nesakrita par Jēzu – Viņa cilvēcību un dievišķību. Domstarpības bija par to, vai Jēzus ir “nācis miesā” vai nav (1. Jņ. 4:2) un vai Viņš bija “Kristus” (1. Jņ. 2:22).

Uz visa šī fona Jānis skaidri turas pie tā, ka nav iespējams nošķirt Tēvu un Dēlu. Arī mūsdienās daļa cilvēku (tostarp pat daļa kristiešu), domā, ka viņiem var būt attiecības ar Dievu Tēvu, ignorējot Jēzu. Viņiem Jēzus ir tikai brīnišķīgs cilvēks. Tomēr Jānis izsakās nepārprotami: ja jūs zināt par Jēzu, bet nepieņemat Viņu kā Mesiju un Dieva Dēlu, jums nebūs glābjošas attiecības ar Dievu Tēvu.

Jāņa 1. vēstulē ir 105 panti. Jēzus pieminēts 45 pantos. Ko tas man stāsta par Jēzum ierādīto vietu šajā vēstulē? Cik nozīmīgs ir Jēzus tavā patiesības izpratnē? Citiem vārdiem, vai ir iespējams, ka esi pārāk pievērsies gada skaitļiem, pravietojumu shēmām un doktrīnām, nevis Jēzus un Viņa piedošanas un žēlastības personīgai iepazīšanai? Ja tā, ko vajadzētu mainīt? Kādēļ vispār vajadzētu mainīties? (Skat. Jņ. 17:3.) _____

JĒZUS KALPOŠANA JĀŅA VĒSTULĒS

Jāņa vēstules ne tikai parāda Jēzu no dažādiem skatu punktiem, pastāstot mums, ka Viņš ir no iesākuma (1. Jņ. 1:1), nācis miesā (1. Jņ. 4:2) un palicis taains, šķīsts un bez grēka (1. Jņ. 2:1; 3:3,5), bet arī uzsver Viņa kalpošanu un darbu.

Jautājumi, kas ir Jēzus un ko Viņš paveicis, ir dziļi saistīti. Noliegt Viņa dievišķību vai cilvēcību nozīmētu noliegt arī Viņa kā Glābēja, priekšzīmes un kā Kunga kalpošanu. Glābšana Jēzū atkarīga no Jēzus dievišķās un reizē cilvēcīgās dabas. Pareizi neizprotot Jēzus dievišķi cilvēcīgo dabu, mēs varam nonākt pie sagrozīta pestīšanas plāna un grēka problēmas skaidrojuma. Grēks var tikt uztverts nenopietni vai noliegts pavisam (1. Jņ. 1:6-10) un šāda attieksme noteikti kaut kā ietekmēs kristieša izturēšanos un morāli.

Ko Jānis mums pastāsta par Jēzus kalpošanu un darbu? Citiem vārdiem, kādi apsolījumi mums pieder, pateicoties tam, ko Jēzus ir darījis vai pašlaik dara mūsu labā?

1. Jņ. 1:7 _____

1. Jņ. 2:25 _____

1. Jņ. 2:28 _____

1. Jņ. 3:8 _____

1. Jņ. 3:16 _____

1. Jņ. 5:18 _____

2. Jņ. 3 _____

Tas, ko Jēzus ir darījis cilvēku labā kā mūsu Glābējs, un tas, ko Viņš dara cilvēku labā kā mūsu Aizstāvis, prasa atsaucību no mūsu puses. Grēku piedošana, pārliecība par glābšanu, Svētā Gara dāvana, cerība uz Jēzus otro atnākšanu un apsolījums, ka mēs būsīm kā Viņš un ieraudzīsim Viņu tādu, kāds Viņš ir, nevar atstāt mūsu sirdis aukstas. Mēs ticam Viņam, mīlam Viņu, sekojam Viņam, paklausām Viņam un paliekam Viņā un Viņa mācībās.

Pārskaņi augstāk piesauktos apsolījumus! Kuri no tiem tev nozīmē visvairāk un kādēļ? Kurus no tiem, iespējams, tu vēl nepiedzīvo savā dzīvē, kā to vajadzētu? Kādēļ tas tā ir un ko tu varētu darīt, lai labāk izprastu šajos apsolījumos apslēptās bagātības? _____

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

Vienā paņēmienā izlasi Jāņa 1. vēstuli, lai iegūtu pilnīgu kopainu par šo nozīmīgo vēstuli.

“Gadiem ejot un ticīgo skaitam pieaugot, Jānis savu brāļu labā strādāja ar vēl lielāku uzticību un nopietnību. Tie laiki draudzei bija briesmu pilni. Visur tika izplatīti sātāniski izdomājumi. Ar patiesības sagrozīšanu un meliem ļaunā aģenti centās pamodināt pretestību Kristus mācībām, kā rezultātā draudzi apdraudēja šķelšanās un maldi. Daži, kas atklāti atzina Kristu, sludināja, ka Viņa mīlestība tos atbrīvojusi no paklausības Dieva baušļiem, un — atkal pilnīgi pretēji — daudzi citi mācīja, ka nepieciešams piekopt visus jūdu rituālus un ceremonijas, jo pestīšanai pietiekot ar pilnīgu bauslības ievērošanu un Kristus asinis nemaz neesot vajadzīgas. Daži Kristu uzskatīja par labu cilvēku, bet noliedza Viņa dievību. Vēl citi, kas izlikās uzticīgi Dieva lietai, izrādījās krāpnieki, jo dzīvē noliedza gan Kristu, gan Evaņģēliju. Paši dzīvodami pārkāpumos, arī draudzi tie veda atkrišanās. Tādā veidā daudzi ļaudis nonāca skepticisma un maldu labirintos.

Redzot šīs indīgās mācības iezogamies draudzē, Jānis bija ļoti noskumis. Viņš saskatīja ticīgajiem draudošās briesmas un šajā kritiskajā stāvoklī rikojās ātri un apņēmīgi. No Jāņa vēstulēm jūtama mīlestības gara elpa. Šķiet, it kā viņš būtu rakstījis ar mīlestībā mērktu spalvu. Bet, nonākot saskarē ar tiem, kas, pārkāpdami Dieva baušļus, tomēr apgalvoja, ka dzīvo bez grēka, viņš nevilcinājās šos cilvēkus brīdināt no briesmīgas pievilšanās.” (E. Vaita, “Apustuļu darbi”, 553, 554)

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Izlasi šo E. Vaitas citātu! Mēģināsim iztēloties, ko viņa varētu rakstīt draudzei šodien. Kas tas varētu būt? Tas ir, kādi teoloģiski jautājumi mūsu draudzei jārisina mūsdienās? Kādā ziņā tie ir līdzīgi jautājumiem, par kuriem rakstīja Jānis? Ko mēs varam paņemt no Jāņa rakstītā, lai cīnītos ar savām problēmām?

2. Mēs, adventisti, ticam, ka mums dotas daudzas patiesības, kas daudzām citām draudzēm nav zināmas. (Galu galā, ja citām draudzēm tās piederētu, kāda gan būtu adventistu misija?) Tajā pašā laikā vai mēs kā draudze varētu labāk atspoguļot mīlestību un laipnību, kam jāiet līdzī mūsu liecināšanai? Kā tu personīgi vai tava Bībeles skolas grupiņa varētu palīdzēt vietējai draudzei labāk paust Dieva mīlestību? Ir biedējoši domāt, cik daudzi cilvēki, kurus pievilksusi mūsu vēsts, tomēr nav to pieņēmuši draudzes cilvēku nepietiekamās laipnības, piedošanas un mīlestības dēļ. Mēs varam labāk un mums tas ir jādara.